

Nr 116

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående viss utbildning
av läkare med utländsk medicinsk examen m. m.; given
Stockholms slott den 25 mars 1966.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sven Aspling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att viss tilläggsutbildning av läkare med utländsk medicinsk examen anordnas fr. o. m. budgetåret 1966/67. Härigenom beräknas svensk sjukvård årligen kunna tillföras ytterligare 30—60 läkare.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 25 mars
1966.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *viss utbildning av läkare med utländsk medicinsk examen m. m.* och anför.

I prop. 1966: 1 (bil. 7 s. 275) har jag vid anmälan av förslagsanslaget Kurser för vissa utländska läkare och tandläkare m. m., som upptagits till ett belopp av 100 000 kr., anfört att om behov under budgetåret 1966/67 skulle uppkomma av anordnande av särskilda, ej förutsebara efterutbildnings- eller omställningskurser för bl. a. utländska läkare, kostnaderna härför borde enligt Kungl. Maj:ts närmare bestämmande bestridas från sagda anslag.

Medicinalstyrelsens nämnd för utländska läkare har i en särskild framställning den 22 mars 1966 lagt fram förslag om vidareutbildning av vissa läkare med utländsk medicinsk examen. Universitetskanslersämbetet har tillstyrkt nämndens förslag.

Inledning

Innan jag lämnar en redogörelse för nämndens förslag synes det lämpligt att i detta sammanhang erinra om de grundläggande bestämmelserna i lagen den 30 juni 1960 (nr 408) om behörighet att utöva läkaryrket jämte tillämpningsföreskrifter i vad de avser efterutbildning av läkare med utländsk medicinsk examen.

Enligt 1 § nämnda lag tillkommer behörighet att utöva läkaryrket den som erhållit legitimation som läkare samt den som är förordnad att uppehålla statlig eller kommunal läkartjänst eller att tjänstgöra som extra läkare eller som amanuens vid klinik eller poliklinik, där medicinsk undervisning bedrivs. Därjämte kan begränsad behörighet att utöva läkaryrket meddelas av Kungl. Maj:t, eller efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av medi-

cinalstyrelsen. Legitimation som läkare kan enligt 2 § meddelas den som inom riket avlagt medicine licentiatexamen, liksom den som utom riket avlagt läkarexamen och härstädes genomgått föreskriven efterutbildning. Kungl. Maj:t äger dock meddela legitimation åt utomlands examinerad läkare, som äger framstående skicklighet och särskild klinisk erfarenhet, utan att han genomgått sådan efterutbildning.

I kungörelsen den 25 november 1960 (nr 653) med tillämpningsföreskrifter till lagen om behörighet att utöva läkaryrket meddelas bestämmelser angående efterutbildning av läkare med utländsk medicinsk examen. Dessa föreskrifter skiljer i fråga om efterutbildning mellan tre olika grupper av läkare med utländsk medicinsk examen, nämligen a) läkare som innehar obegränsad auktorisation såsom läkare i Danmark, Finland eller Norge, b) läkare som avlagt medicinsk slutexamen i Danmark eller Norge men ej fullgjort i dessa länder för obegränsad auktorisation föreskriven praktisk tjänstgöring samt c) övriga läkare.

De läkare, som avses under a) och b), skall för rätt att erhålla legitimation genomgå kurs i svenska medicinalförfattningar. Läkare, som avses under b) skall dessutom under minst ett år tjänstgöra i slutet eller öppen vård, varvid tid fullgjord i Danmark eller Norge får tillgodoräknas. Annan läkare (c) skall fullgöra den läkartjänstgöring och genomgå den läkarutbildning, som medicinalstyrelsens nämnd för utländska läkare finner erforderlig med hänsyn till beskaffenheten av hans examen och hans tidigare utbildning i övrigt. Dessutom skall han genomgå den nämnda kursen i svenska medicinalförfattningar samt visa erforderliga kunskaper i svenska språket.

Nämndens framställning

N u v a r a n d e p r a x i s. Som bakgrund för sitt förslag redogör nämnden för de principer som f. n. är vägledande för nämnden i dess verksamhet. Av nämndens redogörelse framgår i huvudsak följande.

Läkare med isländsk utbildning behandlas som nordiska läkare med obegränsad auktorisation och har i allmänhet endast att genomgå kurs i svenska medicinalförfattningar. Fullständig läkarutbildning i Holland, Schweiz, Tyskland, Österrike eller Storbritannien är enligt nämndens mening av så god standard att den kan accepteras utan vidare teoretisk utbildning. Utbildningen i dessa länder är uppdelad i en teoretisk och en praktisk del. Obegränsad auktorisation meddelas först efter fullgjord praktisk del.

Läkarutbildningen i Rumänien, Polen, Jugoslavien, Tjeckoslovakien, Turkiet, Iran, Egypten, Kina, Korea, Grekland, Italien, Spanien m. fl. länder har av nämnden bedömts i regel vara otillräcklig för att läkare med examen från något av dessa länder skall kunna — utan en omfattande teoretisk efterutbildning — utöva läkaryrket i Sverige.

I allmänhet har det visat sig mycket svårt att erhålla utbildningsplatser för utländska läkare vid de svenska medicinska lärosätena. Nämnden har heller inte hittills haft möjligheter att på annat håll inom landet ordna teoretisk eller praktisk läkarutbildning. Av detta skäl har nämnden i regel varit tvungen att avvisa läkare från sistnämnda länder liksom personer med läkarutbildning men utan fullständig auktorisation från sådana länder som Holland, Schweiz, Tyskland, Österrike och Storbritannien.

De läkare, som nämnden bedömt ha tillräcklig teoretisk utbildning, har antagits till provtjänstgöring sedan de företett intyg om nöjaktiga kunskaper i svenska språket. Efter genomgången provtjänstgöring med godkända vitsord fastställer nämnden den efterutbildning som bör krävas för erhållande av legitimation, i allmänhet ett års väl vitsordad tjänstgöring som vikarierande underläkare förutom kursen i svenska medicinalförfattningar.

Under perioden den 15 april 1959—den 30 juni 1965 har nämnden behandlat 629 ansökningar. Av dessa har 245 avslagits, varav 50 från läkare med utbildning i något av länderna Tyskland, Österrike, Storbritannien, Schweiz och Holland. 559 utländska läkare har under perioden erhållit generell behörighet eller legitimation, varav 280 icke-nordiska läkare.

Svenska medicine studerande vid utländska läroanstalter. Nämnden beräknar att det i november 1965 fanns ca 160 svenskar som studerade medicin vid utländska läroanstalter, främst i Tyskland, Österrike och Schweiz. Enligt en nyligen genomförd enkät bland 130 av dessa »utlandsmedicinare» beräknas tre avlägga medicinsk ämbetsexamen år 1966 och två under år 1967. Under åren 1968—72 beräknas 10—20 årligen avlägga sådan examen. Av enkäten framgår vidare att drygt 80 % önskar efter läkarutbildningen utöva läkaryrket i Sverige.

De svenska utlandsmedicinarna har vid flera tillfällen hos nämnden uttalat önskemål om att få möjlighet att återvända till Sverige efter avlagd medicinsk ämbetsexamen men innan förskriven praktisk tjänstgöring fullgjorts samt att genomgå efterutbildning i Sverige för att erhålla svensk legitimation.

Förslag till utvidgad tilläggsutbildning. Den efterfrågan på läkare som f. n. råder i Sverige gör det enligt nämndens mening angeläget att ta till vara den arbetskraftsförstärkning, som kan erhållas genom att läkare med utländsk examen bereds möjlighet till yrkesverksamhet i Sverige. Av den tidigare framställningen har framgått att många läkare med utländsk examen måste avvisas av nämnden. Detta har i ett stort antal fall orsakats av att utbildningsplatser inte kunnat anvisas.

I syfte att förbättra möjligheterna för läkare med utbildning utomlands att ägna sig åt svenskt sjukvårdsarbete föreslår nämnden en utvidgad kursverksamhet för efterutbildning av läkare i medicinalstyrelsens regi. En sådan anordning synes enligt nämnden motiverad med hänsyn även till de svenska utlandsmedicinarnas behov av efterutbildning.

Tilläggsutbildning för läkare med utländsk examen bör enligt nämndens uppfattning anordnas dels för svenska, danska, finska, isländska och norska medborgare, som avlagt medicinsk ämbetsexamen vid vissa utom-nordiska universitet, och dels för icke-nordiska medborgare med sådan utländsk läkarexamen, vilken enligt nämndens bedömande kräver en kombinerad teoretisk och praktisk vidareutbildning. Vidareutbildningen bör bestå av en teoretisk och en praktisk del. Den teoretiska delen föreslås omfatta vissa centrala ämnen, som kan utbytas eller utökas med ytterligare ämnen. De ämnen som föreslås ingå i tilläggsutbildningen är svenska medicinalförfattningar, invärtes medicin med pediatrik, kirurgi med anesthesiologi, psykiatri, röntgendiagnostik, oftalmiatrik och oto-rhino-laryngologi ävensom blodgruppsbestämning, närmast knuten till kirurgikursen.

Beträffande innehållet i de olika ämnena anför nämnden bl. a.

Utbildningen i *svenska medicinalförfattningar* bör omfatta följande avsnitt.

1. den allmänna samhällsorganisationen,
2. hälso- och sjukvårdens organisation,
3. allmän samhällshygien,
4. socialvårdens organisation och arbetsformer med särskild hänsyn till läkares samarbete med sociala myndigheter,
5. socialförsäkringarna med särskild hänsyn till läkarnas medverkan, såsom sjukförsäkringsbestämmelser, förtidspensionering, yrkesskadeförsäkring m. m.,
6. statsmedicin — medicinalförfattningar.

Utbildningen i de olika *kliniska ämnena* bör främst avse praktiska undersöknings- och behandlingsmoment. Vid uppläggningsen av utbildningen måste hänsyn särskilt tas till det förhållandet, att läkare med enbart ämbetsexamen från Tyskland, Österrike och Schweiz saknar kunskaper i och färdigheter från praktiskt sjukvårdsarbete. Utbildningen i de kliniska ämnena kan lämpligen meddelas i konferens- eller demonstrationsform.

Samtidigt med den teoretiska utbildningen skall enligt nämnden viss praktisk utbildning meddelas, omfattande fyra veckors tjänstgöring under handledning vid vardera en invärtesmedicinsk och kirurgisk klinik samt en veckas tjänstgöring vid vardera en ögon- och en öronklinik. Den praktiska tjänstgöringen vid den invärtesmedicinska kliniken bör under en vecka kombineras med deltidstjänstgöring vid en barnklinik.

Vidareutbildningen, som beräknas omfatta tre månader, föreslås bli avslutad med kunskapsprov i svenska medicinalförfattningar samt i åtminstone ett av ämnena invärtesmedicin med pediatrik och kirurgi med anesthesiologi. Förberedelserna till kunskapsprövningen beräknas kräva ungefär en månad.

Till varje vidareutbildningskurs av föreslagen art beräknar nämnden kunna ta in 30 läkare med utländsk examen. För den i kursen ingående praktiska tjänstgöringen vid invärtesmedicinska och kirurgiska kliniker räknas med en gruppstorlek av 15 läkare och för den praktiska tjänstgöringen vid öron- och ögonklinikerna en gruppstorlek av 7—8 läkare.

Nämnden föreslår vidare att efter vidareutbildningskursen skall följa praktisk utbildning i form av tjänstgöring vid sjukhus, i allmänhet under ett och ett halvt år. Nämnden räknar med att utbildningen till sin huvuddel skall kunna kombineras med vikariatstjänst som läkare. Nämnden utgår ifrån att huvuddelen av den praktiska utbildningen skall ligga inom ämnesområdena medicin, kirurgi och psykiatri.

Språkutbildning. Nämnden föreslår, att de icke-svensktalande läkare som skall genomgå den skisserade efterutbildningen skall genomgå även en intensiv språkundervisning. Denna undervisning bör enligt nämndens mening stå öppen även för andra utländska läkare. Språkundervisningen bör omfatta två månader. Deltagarantalet beräknar nämnden till 30, fördelat på tre grupper med vardera tio deltagare. Kursen bör avslutas med slutförhör.

Enligt nuvarande bestämmelser skall icke-svensktalande utländska läkare för att få legitimation visa sig äga kunskaper i svenska språket. Detta har hittills skett genom att vederbörande företett intyg om språkkunskaper, vilket förfarande emellertid visat sig mindre tillfredsställande. Nämnden har därför försöksvis anordnat särskilda språkprov, som inneburit en säkrare bedömning av vederbörandes språkkunskaper. Nämnden finner att dessa språkprov bör förekomma även i fortsättningen.

Tilläggsutbildningens organisation och kostnader. Nämnden finner det angeläget, att den skisserade tilläggsutbildningen åtminstone i viss utsträckning kan sättas i gång redan under budgetåret 1966/67. Nämnden räknar med att vidareutbildningen skall förläggas till för läkarutbildning redan ianspråktaget sjukhus eller annat relativt högspecialiserat sjukhus och nämner därvid Södersjukhuset i Stockholm, Danderyds sjukhus, Linköpings och Örebro regionsjukhus samt centrallasarettet i Borås. Hinder bör inte föreligga att på en och samma plats anordna mer än en kurs per år.

För vidareutbildningsverksamheten torde enligt nämndens mening inga särskilda byggnads- eller utrustningsåtgärder behöva vidtas vid det sjukhus, som blir aktuellt för detta ändamål. Nämnden utgår ifrån att man för utbildningen skall kunna utnyttja vid sjukhuset befintliga resurser i form av föreläsningssalar, demonstrationsrum, omklädningsrum etc.

Nämnden räknar med att för varje kurs utses en kursledare med uppgift att leda utbildningsverksamheten. Som sådan bör lämplig lärare eller läkare vid vederbörande utbildningssjukhus kunna fungera. Vidare bör på utbildningsorten finnas ett kollegium för samråd om olika utbildningsfrågor, bestående av huvudlärarna i de ämnen, som ingår i utbildningen. En ledamot av nämnden för utländska läkare föreslås bli utsedd som inspektor för utbildningen.

För utbildningen räknar nämnden med att som lärare kunna mot arvode anlita vid vederbörande sjukhus tillgängliga lärare eller läkare liksom even-

tuellt lärare från annan ort, t. ex. anknutna till ett medicinskt lärosäte. För de handledande uppgifterna i samband med den praktiska tjänstgöringen måste dock, anser nämnden, särskild lärarförstärkning på underläkarnivå tillföras utbildningsorganisationen.

Vidareutbildningskurserna föreslås bli organiserade och administrerade av nämnden för utländska läkare. Med hänsyn härtill finner nämnden att dess kansliorganisation behöver viss förstärkning.

Kostnaderna för varje kurs beräknar nämnden enligt följande.

För kursledare samt för lärarkollegium och inspektor beräknas ett anslagsbehov av ca 10 000 kr. Kostnaderna för föreläsningar och demonstrationer beräknas till 15 700 kr. (136 timmar à 115 kr.) samt för ersättning för kunskapsprövningar till ca 5 500 kr. (60 timmar à 85 kr.). För handledning av de utländska läkarna under den praktiska tjänstgöringen torde erfordras medel motsvarande lön för åtta underläkarmånader eller ca 23 000 kr. Vidare erfordras särskilt anslag för skrivhjälp, för reseersättning till lärare samt för övriga expenser, beräknat till 10 000 kr. Nämnden har härutöver inte räknat med några särskilda kostnader för utnyttjandet av vederbörande sjukhus för utbildningsändamål. Utbildningskostnaderna per kurs beräknas sålunda till ca 65 000 kr.

För språkkursen erfordras en särskild kursledare. Arvodet till denne beräknar nämnden till ett belopp svarande mot två månadslöner i högst lönegrad A 23 — ca 5 700 kr. För utarbetande av studieplan erfordras 2 400 kr. Kostnaderna för en kursammanuens beräknar nämnden till $\frac{1}{2}$ månadslön i lönegrad A 17 — ca 1 100 kr. Nämnden beräknar att ca 175 föreläsningstimmar ägnas helt åt språkundervisning och 25 åt föreläsningar i ämnen rörande svenskt samhällsliv, svenskt sjukhusväsande m. m. Arvode för språkundervisning beräknas till högst 60 kr. per timme. Till övriga föreläsningar beräknas arvode med högst 115 kr. per föreläsningstimme. Sammanlagt utgör kostnaderna för föreläsningensarvoden i runt tal 14 000 kr. För genomförande av prov vid kursens slut jämte rättning av detta erfordras 9 000 kr. Kostnader för arbets- och studiematerial beräknas till 4 500 kr.; för hyra och skötsel av kurslokaler räknas med ett anslagsbehov av högst 1 000 kr.

Sammanfattningsvis beräknar nämnden kostnaderna för en språkkurs under två månader med högst 30 deltagare till avrundat 38 000 kr.

Härtill kommer kostnaderna för de tidigare nämnda språkproven, vilka beräknas äga rum fyra gånger årligen med ca 18 deltagare i varje prov. För genomförande av provet, som är såväl muntligt som skriftligt, beräknas en tid av fem timmar. Arvodet beräknas efter 60 kr. per timme. Kostnaderna blir då 18 000 kr.

Nämnden kan i och för sig finna det motiverat, att under vidareutbildningen och språkkursen utgår stipendier till de studerande, motsvarande den ersättning, som f. n. tilldelas utländska läkare under provtjänstgöring

vid svenska sjukhus (600 kr. per månad). För utbildning av 30 utländska läkare under sammanlagt sex månader (tre månaders kurs jämte en månads förberedelse till förhör samt två månaders språkutbildning) skulle således föreligga ett anslagsbehov av 108 000 kr.

De sammanlagda kostnaderna för en vidareutbildningskurs för utländska läkare och en språkkurs jämte stipendier till deltagarna i dessa samt för särskilda prov i svenska språket beräknar nämnden således till avrundat 230 000 kr. Härutöver bör för nu oförutsedda behov, som kan komma att uppstå i samband med ifrågavarande kursverksamhet, beräknas ett belopp av förslagsvis 50 000 kr.

Om under ett år anordnas två vidareutbildningskurser och två språkkurser blir den sammanlagda årskostnaden för angivna utbildningsverksamhet ca 440 000 kr., vartill kommer kostnader för oförutsedda utgifter.

Departementschefen

Utbildningskapaciteten vid de medicinska läroanstalterna har utökats väsentligt under de senaste åren. Läsåret 1960/61 intogs ca 450 nybörjare till medicinsk utbildning. Antalet nybörjare under innevarande läsår uppgår till drygt 700. Läsåret 1969/70 skall enligt beslut av 1965 års riksdag (prop. 1965: 140, SU 164, rskr 399) intagningen av studerande till de medicinska nybörjarkurserna öka till över 900.

Denna starkt ökande utbildningskapacitet medför av naturliga skäl inte omedelbart en ökning av antalet läkare. Det snabbaste sättet att tillmötesgå efterfrågan på läkare är att söka intressera i utlandet utbildade läkare att ta anställning inom svensk sjukvård. Detta har också i icke ringa utsträckning visat sig möjligt. Under senare tid har i genomsnitt per år ca 90 i utlandet utbildade läkare vunnit svensk legitimation eller i övrigt erhållit obegränsad behörighet att utöva läkaryrket i Sverige. Kortare kurser i svenska medicinalförfattningar och i svenska språket anordnas för dessa läkare.

Åtskilliga läkare med utländsk utbildning har emellertid måst avvisas eftersom möjligheter hittills inte förelegat att ge dem den teoretiska och praktiska vidareutbildning, som måste fordras för att de skall kunna beredas anställning inom svensk sjukvård. Detta gäller en del läkare, som har en från svensk synpunkt godtagbar teoretisk examen — ämbetsexamen — men som saknar tillräcklig praktisk utbildning, och vidare läkare från länder där läkarutbildningen inte är fullt jämförbar med den svenska. Svenskar som avlagt utländsk medicinsk examen kan givetvis tillhöra dessa grupper.

Medicinalstyrelsens nämnd för utländska läkare har nu föreslagit, att en särskild tilläggsutbildning skall anordnas för angivna kategorier av läkare. Enligt förslaget skall man om möjligt med början läsåret 1966/67 årligen anordna en eller två vidareutbildningskurser på tre månader jämte en må-

nads inläsningstid samt en eller två särskilda språkkurser på två månader. Till varje kurs beräknas 30 läkare med utländsk examen kunna tas in. Vidareutbildningskursen skall omfatta en teoretisk del, i vilken skall ingå vissa centrala kliniska ämnen och undervisning om svenska medicinförfattningar, samt en praktisk del omfattande viss tids tjänstgöring vid medicinska och kirurgiska m. fl. kliniker. Kursen, som skall avslutas med kunskapsprov, avses bli förlagd till undervisningssjukhus eller annat högspecialiserat sjukhus. Efter genomgången utbildning förutsätts läkaren tjänstgöra under i allmänhet ett och ett halvt år vid sjukhus innan han erhåller legitimation. Nämnden räknar med att han under denna tjänstgöring i regel skall kunna få vikariat på underläkartjänst.

Kostnaderna för en vidare utbildningskurs uppskattar nämnden till ca 65 000 kr. Häri ingår kostnader för handledning av de utländska läkarna. Språkkursen beräknas kosta 38 000 kr. Dessutom räknar nämnden med vissa kostnader för oförutsedda behov.

Nämnden föreslår vidare, att språkprov för icke-nordiska läkare anordnas fyra gånger årligen. Kostnaderna härför beräknas till sammanlagt 18 000 kr.

Med hänsyn till rådande efterfrågan på läkare i vårt land finner jag det angeläget, att den av nämnden föreslagna utbildningsverksamheten snarast kommer till stånd. Härigenom kommer enligt nämndens beräkningar svensk sjukvård att årligen kunna tillföras ytterligare 30—60 läkare med utländsk examen. I detta tal ingår ett antal svenskar som avlagt ämbetsexamen vid utländska universitet. Fr. o. m. läsåret 1968/69 beräknas dessa uppgå till 10—20 per år.

Det årliga tillskottet till svensk sjukvård av läkare med utländsk medicinsk examen skulle — vid oförändrad tillströmning — öka till 120—150. Som jämförelse kan nämnas, att år 1965 legitimerades 343 läkare med svensk med.lic.-examen.

Den av nämnden föreslagna vidareutbildningskursen synes mig väl avvägd och föranleder i princip ingen erinran från min sida. Jag utgår från att sådan kurs skall kunna förläggas till för ändamålet lämpat sjukhus inom ramen för den av nämnden angivna kostnaden. Kungl. Maj:t bör i förekommande fall åga träffa överenskommelse i frågan med vederbörande kommunala sjukvårdshuvudmän.

Vad språkundervisningen beträffar vill jag erinra om att särskilda kurser på en månad för icke-svensktalande läkare redan nu anordnas av nämnden. Den väntade ytterligare tillströmningen av utländska läkare motiverar emellertid en utökning av språkkurserna. Det är väsentligt att den utländske läkaren behärskar svenska språket tillräckligt väl. Jag är dock f. n. inte beredd att ta ställning till frågan om kursernas utformning.

De av nämnden föreslagna språkproven synes mig fylla ett behov och bör komma till stånd under nästa budgetår.

Nämnden finner det motiverat, att stipendier kan utgå till deltagarna i de föreslagna kurserna. Till de läkare som deltar i av nämnden f. n. anordnade kurser i svenska medicinförfattningar och svenska språket utgår stipendier med 800 kr. per månad. För egen del anser jag att deltagarna i den av nämnden i förevarande sammanhang föreslagna kursverksamheten i stället för stipendier bör erhålla studiemedel. Dessa läkare torde nämligen tillhöra en annan kategori studerande än de som deltar i nuvarande kurser. Det är ju här fråga om personer vilka ännu inte kan anses ha avslutat sin fullständiga läkarutbildning. Jag vill erinra om att svenska medicine studerande vid utländska universitet kan erhålla studiemedel. Kungl. Maj:t äger meddela föreskrifter i denna fråga.

Jag räknar med, att den föreslagna utbildningsverksamheten skall kunna ta sin början läsåret 1966/67. Kungl. Maj:t bör äga meddela närmare föreskrifter om ifrågavarande kurser m. m. samt besluta om kostnaderna för dem. Dessa kostnader — som jag uppskattar till ca 175 000 kr. årligen — bör bestridas från förslagsanslaget Kurser för vissa utländska läkare och tandläkare m. m. Detta anslag är i årets statsverksproposition (prop. 1966: 1, bil. 7, s. 275) upptaget med 100 000 kr.

Kursverksamheten bör organiseras och ledas av nämnden för utländska läkare. Med hänsyn härtill bör nämndens kansli förstärkas. Jag beräknar härför ett belopp av 15 000 kr., vilket jämväl bör utgå från nyssnämnda anslag.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

- a) godkänna de av mig förordade riktlinjerna för tilläggsutbildning av vissa läkare med utländsk medicinsk examen;
- b) besluta att kostnaderna för utbildningen skall bestridas från förslagsanslaget Kurser för vissa utländska läkare och tandläkare m. m. under femte huvudtiteln för budgetåret 1966/67.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Håkan M. Rahm